

LEGE PRIVIND DEȘEURILE

Preambul

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

- Articolul 1: *Obiectul și domeniul de aplicare*
- Articolul 2: *Excluderi din domeniul de aplicare*
- Articolul 4: *Ierarhia deșeurilor*
- Articolul 5: *Protecția sănătății populației și a mediului*
- Articolul 6: *Costuri*
- Articolul 7: *Subproduse*
- Articolul 8: *Încetarea statutului de deșeu*
- Articolul 9: *Lista deșeurilor*

Capitolul II

COMPETENȚA AUTORITĂȚILOR PUBLICE CENTRALE ȘI LOCALE

- Articolul 10: *Autorități competente*
- Articolul 11: *Competența Guvernului*
- Articolul 12: *Atribuțiile autorității publice centrale pentru protecția mediului și resurselor naturale*
- Articolul 13: *Atribuțiile autorității publice centrale pentru sănătate*
- Articolul 14: *Atribuțiile autorităților publice centrale de specialitate în domeniile industriei și infrastructurii, agriculturii și industriei prelucrătoare, transporturilor și gospodăriei drumurilor, construcțiilor și dezvoltării teritoriului*
- Articolul 15: *Atribuțiile autorității publice centrale a administrației publice locale*
- Articolul 16: *Atribuțiile autorității administrației publice locale*

Capitolul III

CERINTE GENERALE PRIVIND GESTIONAREA DEȘEURILOR

- Articolul 17: *Răspunderea extinsă a producătorilor*
- Articolul 18: *Valorificarea*
- Articolul 19: *Reutilizarea și reciclarea*
- Articolul 20: *Eliminarea*
- Articolul 21: *Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor*
- Articolul 22: *Principiile autonomiei și proximității*
- Articolul 23: *Controlul deșeurilor periculoase*
- Articolul 24: *Interdicția de amestecare a deșeurilor periculoase*
- Articolul 25: *Etichetarea deșeurilor periculoase*
- Articolul 26: *Deșeurile menajere periculoase*

Capitolul IV

AUTORIZARE, CONTROL ȘI EVIDENȚE ÎN DOMENIUL ACTIVITĂȚILOR LEGATE DE GESTIONAREA DEȘEURILOR

Secțiunea 1. Autorizarea

- Articolul 27: *Eliberarea autorizației*
- Articolul 28: *Competențe și instrucțiuni privind emiterea a autorizației*
- Articolul 29: *Derogări de la obligația de autorizare*
- Articolul 30: *Înregistrarea*
- Articolul 31: *Aspecte pecuniare*

Secțiunea 2. Controlul

- Articolul 32: *Controalele*

Articolul 33. Competente privind activitatile de control in domeniul gestionarii deseurilor

Secțiunea 3. Evidența

Articolul 34. Evidență

Capitolul V

PLANURI ȘI PROGRAME

Articolul 35. Planuri de gestionare a deșeurilor

Articolul 36. Implicarea autoritatilor

Articolul 37. Programe de prevenire a generării deșeurilor

Articolul 38. Evaluarea, adoptarea și revizuirea planurilor și a programelor

Articolul 39. Participarea publicului

Articolul 40. Cooperarea

Articolul 41. Implementarea planurilor și programelor

Articolul 42. Monitorizarea și raportarea implementării planurilor și programelor

Capitolul VI

OBLIGAȚII ÎN DOMENIUL GESTIONĂRII DEȘEURILOR

Articolul 43. Obligațiile producătorilor de deseuri

Articolul 44. Planuri de intervenție

Articolul 45. Transportul deșeurilor

Articolul 46. Obligații ale operatorilor de transport

Articolul 47. Obligații legate de valorificarea deșeurilor

Articolul 48. Obligații legate de eliminarea deșeurilor

Articolul 49. Obligațiile persoanelor fizice și juridice

Capitolul VII

CERINTE PRIVIND GESTIONAREA ANUMITOR CATEGORII DE DEȘEURI

Secțiunea 1. Gestionarea unor categorii de deseuri periculoase

Articolul 50. Categorii de deseuri periculoase

Articolul 51. Uleiuri uzate

Articolul 52. Acumulatorii și baterii

Articolul 53. Poluanți organici persistenti

Articolul 54. Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase

Secțiunea 2. Gestionarea unor categorii specifice de deseuri

Articolul 55. Deseuri supuse unor reglementări suplimentare

Articolul 56. Automobile ieșite din uz

Articolul 57. Deșeuri electrice și echipamentul electronic

Articolul 58. Deseuri de ambalaje

Articolul 59. Deșeuri medicale

Articolul 60. Bio-deseurile

Articolul 61. Incinerarea deșeurilor

Capitolul VIII

IMPORTUL ȘI EXPORTUL DEȘEURILOR

Articolul 62. Regimul importului de deseuri

Articolul 63. Transferul deșeurilor

Capitolul IX

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Articolul 64. Acorduri internaționale

Capitolul X

SANCTIUNI

Articolul 65. Tipuri de răspunderi

Capitolul XI DISPOZIȚII TRANZITORII SI FINALE

Articolul 66. Dispozitii tranzitorii

Articolul 67. Dispozitii finale

Preambul

Avînd în vedere necesitatea asigurării compatibilității actelor legislative cu legislația comunitară prin procedura de armonizare, eliminării contradicțiilor și stabilirii cadrului legal necesar pentru promovarea unui ansamblu de reglementări juridice armonizate cu legislația comunitară, în temeiul art.72 alin.(3) lit.r) din Constituția Republicii Moldova, Parlamentul adoptă prezenta lege generală.

Prezenta lege stabilește cadrul normativ general privind gestionarea deșeurilor, în vederea protejării sănătății populației și a mediului. Prezenta lege transpune Directiva nr. 2008-98/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 312/3 din 22.11.08

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1: Obiectul și domeniul de aplicare

Obiectul prezentei legi îl constituie stabilirea unor măsuri în vederea protecției mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse generate de producerea și gestionarea deșeurilor, prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

Articolul 2: Excluderi din domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentei legi nu se aplică:

- a) efluenților gazoși emiși în atmosferă;
- b) terenurilor (in situ), inclusiv solurilor contaminate neexcavate și clădirilor legate permanent de sol;
- c) solurilor necontaminate și altor materiale naturale excavate în cadrul activităților de construcție, în cazul în care aceste materiale vor fi utilizate în stare naturală pe terenul de unde au fost excavate;
- d) deșeurilor radioactive;
- e) explozibili dezafectați;
- f) materiilor fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alineatului (2) litera (b), paielor și altor materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației;

(2) În măsura în care sunt reglementate prin alte prevederi legale, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi următoarele:

- a) apele uzate;

- b) subprodusele de origine animala, inclusiv produsele transformate, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului;
- c) carcasele de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv ale animalelor care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate conform prevederilor legale specifice sanitar-veterinare;
- d) deșeurile care rezultă în urma prospectării, extracției, tratării și depozitării resurselor minerale, precum și cele rezultate din exploatarea carierelor.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale secetei sau ale asanării terenurilor, nu intră sub incidența prezentei directive în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sunt nepericuloase.

(4) Gestionarea anumitor categorii de deșeuri va fi reglementată prin elaborarea unor reglementari specifice, în conformitate cu directivele UE relevante din domeniul managementului deșeurilor.

Articolul 3. Definiții

În sensul prezentei legi, se aplica următoarele definiții:

- (1) „deșeuri” înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce;
- (2) "deșeuri periculoase" înseamnă orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa III;
- (3) "uleiuri uzate" înseamnă toate uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprie folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;
- (4) "bio-deșeurile" sunt deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering sau din magazine de vânzare cu amănuntul și compatibile cu deșeurile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;
- (5) "producător de deșeuri" înseamnă orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;
- (6) "deținător de deșeuri" înseamnă producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;
- (7) "comerciant" înseamnă orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;
- (8) "broker" înseamnă orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;
- (9) "gestionarea deșeurilor" înseamnă colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a

amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;

(10) "colectare" înseamnă strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;

(11) "colectare separată" înseamnă colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;

(12) "prevenire" înseamnă măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc: a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora; b) efectele nocive ale deșeurilor asupra mediului și sănătății populației, sau c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;

(13) "reutilizare" înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

(14) "tratare" înseamnă operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

(15) "valorificare" înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop, sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa II stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă;

(16) "pregătirea pentru reutilizare" înseamnă operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pre-tratare;

(17) "reciclare" înseamnă toate operațiunile de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energiei și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de rambleiere;

(18) "regenerarea uleiurilor uzate" înseamnă orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

(19) "eliminare" înseamnă orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi valorificarea de substanțe sau de energie. Anexa I stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

(20) "cele mai bune tehnici disponibile" înseamnă cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din Directiva 96/61/CE.

Articolul 4: *Ierarhia deșeurilor*

(1) În cadrul legislației și al politicilor în domeniul prevenirii generării și al gestionării deșeurilor, se aplică ordinea priorităților data de următoarea ierarhie a deșeurilor:

a) prevenirea;

b) pregătirea pentru reutilizare;

c) reciclarea;

d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energiei, și

e) eliminarea.

(2) În aplicarea ierarhiei deșeurilor menționate la alineatul (1), vor fi adoptate măsurile necesare pentru a încuraja opțiunile care produc cel mai bun rezultat global în privința mediului. Aceasta poate să impună ca anumite fluxuri de deșeurii specifice să se îndepărteze de la ierarhie, în cazul în care acest lucru se justifică prin abordarea axată pe ciclul de viață în privința efectelor globale ale generării și gestionării respectivelor deșeurii.

Procesul de elaborare a legislației și a politicilor privind deșeurile se va desfășura în deplină transparență și va respecta reglementările naționale în vigoare referitoare la consultarea și participarea cetățenilor și a părților interesate, cu luarea în considerare a principiilor generale ale protecției mediului, al precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății umane, economiei și societății, conform articolelor 1 și 5.

Articolul 5. Protecția sănătății populației și a mediului

Gestionarea deșeurilor se realizează prin metode și procedee ce nu pun în pericol sănătatea populației și mediul înconjurător, iar autoritățile competente autorizează și controlează activitățile de recuperare și eliminare a deșeurilor, urmărind ca acestea:

- a) să nu prezinte riscuri pentru apa, aer, sol, flora și fauna;
- b) să nu producă poluare fonică sau miros neplăcut;
- c) să nu afecteze peisajele sau zonele protejate.

Articolul 6. Costuri

(1) În concordanță cu principiul „poluatorul plătește” costul privind managementul deșeurilor va fi acoperit de către producătorul inițial de deșeurii, deținătorul precedent sau curent al deșeurilor.

(2) Acoperirea parțială sau integrală a costurilor gestiunii deșeurilor de către producătorul produselor care generează deșeurii respective și participarea distribuitorilor acestor produse la acoperirea costurilor se stabilește prin Hoarare a Guvernului în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Articolul 7. Subproduse

Pentru ca un subprodus, care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia, să nu fie considerat deșeu în sensul definiției din art. 3 punctul 1, dar să fie considerat produs derivat, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a subprodusului respectiv este sigură;
- b) subprodusul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
- c) subprodusul rezulta ca parte integrantă a unui proces de producție; și
- d) utilizarea ulterioară este legală, și anume subprodusul îndeplinește toate cerințele pertinente privind producția, protecția mediului și a sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

Articolul 8. Încetarea statutului de deșeu

(1) Anumite categorii de deșeurii încetează să mai fie considerate deșeurii în sensul definiției din art. 3 punctul 1, în momentul în care au trecut printr-o operațiune de

valorificare, inclusiv reciclarea, și îndeplinesc o serie de criterii specifice definite de următoarele condiții:

- a) substanța sau obiectul rezultat se utilizează în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice ;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor; și
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății.

Acolo unde se considera necesar, criteriile pot include și valori limită pentru poluanți și luarea în considerare a eventualelor efecte negative asupra mediului ale substanței sau produsului în cauză.

(2) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu alineatele (1) și (2), încetează de asemenea să mai fie considerate deșeuri în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de alte acte legislative comunitare sau nationale aplicabile, în cazul în care îndeplinesc cerințele privind reciclarea sau valorificarea prevăzute de legislația respectivă.

(3) Pana la adoptarea unor criterii stabilite la nivel comunitar, autoritățile competente vor decide prin analiza caz cu caz dacă un anumit deșeu a încetat să fie considerat ca atare, luând în considerare jurisprudența aplicabilă.

Articolul 9. *Lista deșeurilor*

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și resurselor naturale și mediu, în comun cu autoritățile publice centrale relevante, va întocmi lista deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legii.

Lista deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, precum și actualizarea periodică a acesteia se vor aproba prin hotărâre a Guvernului.

(2) Autoritățile competente pot considera că anumite deșeuri sunt periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează pe lista ca deșeuri periculoase, acestea prezintă una sau mai multe dintre proprietățile enumerate în anexa III.

(3) În cazul în care, autoritățile competente dețin dovezi conform cărora anumite deșeuri care figurează pe listă ca fiind periculoase nu prezintă niciuna din proprietățile enumerate în anexa III, acestea le pot trata ca nepericuloase.

(4) Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

(5) Autoritățile competente pot considera deșeurile drept nepericuloase în conformitate cu lista deșeurilor menționată la alineatul (1).

Capitolul II

COMPETENȚA AUTORITĂȚILOR PUBLICE CENTRALE ȘI LOCALE

Articolul 10. *Autorități competente*

(1) În conformitate cu prevederile prezentei legi autoritățile competente cu atribuții și responsabilități în gestionarea deșeurilor sunt: Guvernul, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și resurselor naturale, autoritățile publice centrale de specialitate în domeniile sănătății, industriei și infrastructurii, agriculturii și industriei alimentare, transporturilor și gospodăriei drumurilor, administrației publice locale, construcțiilor și dezvoltării teritoriului, dezvoltării informaționale.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților privind regimul deșeurilor autoritățile competente menționate la alin. (1) vor constitui, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, structuri proprii cu atribuții în acest sens.

Articolul 11. Competența Guvernului

Guvernul:

- a) realizează obiectivele și stabilește direcțiile prioritare în domeniul gestionării deșeurilor;
- b) aprobă Strategia națională pentru gestionarea deșeurilor și Programul național pentru gestionarea deșeurilor;
- c) aprobă actele normative în domeniul gestionării deșeurilor, inclusiv întru asigurarea implementării Legii privind gestiunea deșeurilor;
- d) determină modalitatea de gestionare a deșeurilor specifice, inclusiv a celor periculoase în conformitate cu legislația națională și internațională.

Articolul 12. Atribuțiile autorității publice centrale pentru protecția mediului și resurselor naturale

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și resurselor naturale:

- a) elaborează, împreună cu alte autorități ale administrației publice centrale și locale, Strategia națională pentru gestionarea deșeurilor și Planul național pentru gestionarea deșeurilor;
- b) inițiază, cu consultarea și avizul ministerelor interesate, proiecte de acte normative care privesc gestionarea deșeurilor;
- c) avizează reglementările specifice în domeniul gestionării deșeurilor, elaborate de celelalte autorități publice;
- d) monitorizează impactul produs de deșeuri asupra factorilor de mediu;
- e) controlează și reglementează activitățile de gestionare a deșeurilor în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;
- f) desemnează autoritatea din subordine abilitată cu funcția de eliberare și retragere a autorizațiilor pentru desfășurarea activităților de gestionare a deșeurilor. Aprobă condițiile și procedura de emitere, amendare, completare și suspendare a autorizațiilor de gestionare a deșeurilor, lista documentelor necesare pentru obținerea autorizației de gospodărire a deșeurilor, comunicare și refuz, și eliberează autorizații agenților economici pe gratis, în termen de zece zile lucrătoare la data depunerii a solicitării, inclusiv a tuturor documentelor necesare și este valabilă pe o perioadă de cinci ani.
- g) contribuie la colectarea informației privind generarea, colectarea, valorificarea, tratarea eliminarea, și depozitarea deșeurilor;
- h) organizează, împreună cu celelalte autorități publice și cu organizațiile neguvernamentale, programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor;

- i) efectuează evaluarea de mediu a programelor și planurilor de transportare, depozitare, prelucrare, neutralizare, recuperare, utilizare, înhumare și distrugere a deșeurilor;
- j) efectuează expertiza ecologică de stat a documentației de proiect pentru construcția sau reconstrucția întreprinderilor și altor obiective generatoare de deșeuri;
- k) reglementează, împreună cu celelalte autorități publice, activitatea de import, tranzit și export al deșeurilor;
- l) limitează sau sistează activitatea agenților economici în cazul nerespectării legislației de mediu;
- m) colaborează cu organisme similare din alte țări, efectuează studiul, sintetizarea și propagarea experienței internaționale în domeniu, controlează îndeplinirea obligațiilor ce îi revin Republicii Moldova conform acordurilor internaționale în domeniul gestionării deșeurilor.

Articolul 13. Atribuțiile autorității publice centrale pentru sănătate

Autoritățile publice centrale pentru sănătate:

- a) evaluează impactul produs de deșeuri asupra sănătății populației;
- b) elaborează strategia și programul de gestionare a deșeurilor rezultate de la unitățile sanitare de asistență medicală, de cercetare medicală și învățământ medical de stat și privat și asigură implementarea acestora;
- c) elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deșeurilor provenite de la unitățile sanitare, de asistență medicală, de cercetare medicală și de învățământ medical, cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- d) prezintă avizele privind admisibilitatea și condițiile sanitaro-igienice de utilizare a produselor fabricate din deșeuri sau cu utilizarea acestora;
- e) coordonează, sub aspectul respectării cerințelor sanitaro-epidemiologice, documentația de proiect pentru construcția sau reconstrucția întreprinderilor și altor obiective generatoare de deșeuri;
- f) controlează activitățile de gestionare a deșeurilor în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege.

Articolul 14. Atribuțiile autorităților publice centrale de specialitate în domeniile industriei și infrastructurii, agriculturii și industriei alimentare, transporturilor, construcțiilor și dezvoltării teritoriului

Autoritățile publice centrale de specialitate:

- a) elaborează strategii și programe sectoriale de gestionare a deșeurilor și coordonează realizarea acestora de către societățile comerciale și alți agenți economici din aceste sectoare economice;
- b) elaborează de comun acord cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului reglementări specifice privind gestionarea deșeurilor provenite din ramurile administrate;
- c) controlează și reglementează activitățile de gestionare a deșeurilor generate în ramurile administrate în limitele competențelor stabilite de legislație.

Articolul 15. Atribuțiile autorității publice centrale a administrației publice locale

Autoritatea publică centrală a administrației publice locale:

- a) elaborează strategii și programe sectoriale și teritoriale de gestionare a deșeurilor;
- b) aprobă planurile și programele locale privind gestionarea deșeurilor

- b) organizează și realizează, împreună cu administrația publică locală, sistemele de gestionare a deșeurilor urbane și supraveghează realizarea proiectelor din acest domeniu;
- c) elaborează reglementări specifice privind obligațiile consiliilor locale legate de gestionarea deșeurilor;
- d) colaborează cu autoritatea centrală pentru protecția mediului la elaborarea reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor menajere solide.

Articolul 16. *Atribuțiile autorității administrației publice locale*

În scopul implementării legislației în domeniul gestionării deșeurilor autorităților administrației publice locale vor depune eforturi pentru a asigura, reieșind din resursele financiare disponibile :

- a) adoptarea unui sistem eficient de gestiune integrată a deșeurilor, prin: colectare, asigurarea etapizată a condițiilor pentru colectarea selectivă, preluare, recuperare, neutralizare, incinerare și depozitare finală;
- b) elaborarea și implementarea planurilor locale privind gestionarea deșeurilor;
- c) dotarea căilor de comunicație și a locurilor publice de colectare a deșeurilor cu un număr suficient de recipiente pentru colectarea selectivă a acestora;
- d) colectarea selectivă și transportul la timp al întregii cantități de deșeuri produse pe teritoriul localităților;
- e) existența unor depozite finale pentru deșeurile colectate selectiv, dimensionate corespunzător și amenajate pentru a asigura protecția sănătății populației și a mediului;
- f) interzicerea depozitărilor de deșeuri în alte locuri decât cele destinate depozitelor stabilite prin documentațiile urbanistice;
- g) elaborarea de instrucțiuni pentru agenții economici, instituții și populație privind modul de gestionare a deșeurilor în cadrul localităților și aducerea la cunoștința acestora prin mijloace adecvate.

Capitolul III

CERINTE GENERALE PRIVIND GESTIONAREA DESEURILOR

Articolul 17. *Răspunderea extinsă a producătorilor*

(1) Pentru a consolida prevenirea, reutilizarea, reciclarea și valorificarea deșeurilor, în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei legii Guvernul va adopta, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului și resurselor naturale, hotărâri, ordonanțe și dispoziții pentru a asigura că orice persoană fizică sau juridică care, la nivel profesional, elaborează, produce, prelucrează, tratează, vinde sau importă produse (producătorul produsului) este supusă unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

Aceste măsuri pot să vizeze, printre altele, acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară pentru aceste activități, precum și obligația de a pune la dispoziția publicului informațiile disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor.

(2) Măsurile menționate la alin. (1) pot fi însoțite de măsurile necesare pentru a încuraja conceperea de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o

cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare, și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu articolele 4 și 5.

Astfel de măsuri pot, printre altele, să încurajeze dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure și al unei eliminări care să respecte mediul.

(3) La stabilirea și adoptarea măsurilor privind aplicarea răspunderii extinse a producătorului, menționate la alin. (1) și (2), autoritățile competente iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică a acestor măsuri, precum și efectele globale asupra mediului și a sănătății, ca și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Regimul de răspundere extinsă a producătorului este aplicat fără a se aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor prevăzută la articolul 15 alineatul (1) și fără a aduce atingere legislației specifice existente privind fluxul de deșeuri și privind produsele.

Articolul 18. Valorificarea

(1) O dată cu întocmirea Planului National de Gestionare a Deșeurilor, vor fi identificate și adoptate măsurile necesare pentru a garanta că toate deșeurile sunt supuse unor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolele 4 și 5.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatului (1) și pentru facilitarea sau îmbunătățirea valorificării, deșeurile sunt păstrate separat, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

Articolul 19. Reutilizarea și reciclarea

(1) O dată cu Planul National de Gestionare a Deșeurilor vor fi adoptate măsurile corespunzătoare pentru a promova reutilizarea produselor și activitățile de pregătire pentru reutilizare, în special prin măsuri de stimulare a creării unor rețele de reutilizare și reparare și prin sprijinirea acestora, prin utilizarea unor instrumente economice, a unor criterii referitoare la achizițiile publice, prin obiective cantitative și alte măsuri.

Totodată se vor adopta măsuri de promovare a reciclării de înaltă calitate și, în acest scop, de introducere a sistemelor de colectare separată a deșeurilor, în cazul în care acest demers este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, iar sistemele respective respectă standardele de calitate necesare pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare.

Până în anul 2015, cu condiția respectării art. 11 alin. (2), se introduc sisteme de colectare separată cel puțin pentru următoarele categorii: hârtie, metal, mase plastice și sticlă.

(2) Pentru respectarea obiectivelor prezentei Legi și pentru a evolua în direcția unei societăți europene a reciclării cu un înalt nivel de eficiență a folosirii resurselor, se vor adopta măsurile necesare pentru îndeplinirea următoarelor obiective:

a) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hârtia, metalele, masele plastice și sticla provenind din produse casnice și, eventual, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt

similare deșeurilor care provin din consumul casnic, se mărește la un nivel minim global de 50% din masă;

b) până în 2020, pregătirea pentru reutilizare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte substanțe, a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale (definite la categoria 17 05 04 din Catalogul european al deșeurilor), se mărește la un nivel minim de 70% din masă.

(3) La fiecare trei ani, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și resurselor naturale, în colaborare cu celelalte autorități implicate în gestionarea deșeurilor, înaintează Guvernului rapoarte privind stadiul îndeplinirii obiectivelor, în conformitate cu art. 37. În cazul neîndeplinirii obiectivelor, acest raport include motivele eșecului respectiv și măsurile pe care autoritățile implicate le inițiază în vederea îndeplinirii obiectivelor.

Articolul 20. Eliminarea

Prin Planul National de Gestionare a Deseurilor, vor fi stabilite măsurile care garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la art. 11 alin. (1), nu are loc, toate deșeurile sunt supuse operațiunilor de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc obiectivele de la art. 5 privind protecția sănătății umane și a mediului.

Articolul 21. Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

(1) a) Producătorul inițial sau alt deținător de deșeuri are obligația să asigure operațiunea de tratare a deșeurilor prin mijloace proprii sau prin alocarea acestei operațiuni unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unei unități publice sau private de colectare a deșeurilor în conformitate cu art. 4 și 5.

b) Producătorii și deținătorii de deșeuri își organizează sistemul propriu de tratare/ eliminare a deșeurilor, dacă deșeurile nu pot fi preluate de unități specializate din sistemul organizat în acest scop, conform prevederilor art. 5.

c) livrarea și primirea deșeurilor de producție, a deșeurilor menajere, de construcție și de la demolări, precum și a deșeurilor periculoase, în vederea eliminării lor, se poate face numai pe bază de contract.

(2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către una dintre persoanele fizice sau juridice menționate la alin. (1), lit. a) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, ca regulă generală, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă.

Cu luarea în considerare a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1013/2006, se vor preciza în contract condițiile cu privire la responsabilitate, deosebi în cazurile când producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în cazurile când responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare, conform prevederilor stabilite prin alte acte normative.

(3) Prin actele normative promovate ca legislația secundară în domeniul gestiunii deșeurilor se va stabili, în conformitate cu art. 17, dacă responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a anumitor deșeurilor revine parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeurul respectiv și dacă distribuitorii respectivului produs trebuie să împartă această responsabilitate.

(4) Unitățile sau întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșuri livrează deșeurile colectate și transportate la instalațiile corespunzătoare de tratare cu respectarea obligațiilor prevăzute la art. 5 și în Capitolul VI din prezenta lege.

Articolul 22. *Principiile autonomiei și proximității*

(1) În scopul eliminării eficiente a deșeurilor, în condiții care nu pun în pericol sănătatea populației și calitatea mediului înconjurător, prin Planul Național de Management a Deșeurilor se va stabili o rețea integrată și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșuri provenite de la alți producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

În vederea protejării acestei rețele, pot fi limitate, prin derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, intrările transporturilor de deșuri destinate incinerării care este clasificată ca valorificare, în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșuri într-un mod care nu este consecvent cu planurile de gestionare a deșeurilor. Pot fi, de asemenea, limitate ieșirile transporturilor de deșuri din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

(2) Rețeaua va fi astfel concepută încât să asigure eliminarea prin mijloace proprii a deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1) și să țină seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșuri.

(3) Rețeaua trebuie să permită eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1) într-una din cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și sănătatea publică.

(4) Având în vedere că principiile autonomiei și proximității în Comunitatea Europeană nu înseamnă că fiecare țară trebuie să posede gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul său, ci la nivelul unei rețele europene, la proiectarea rețelei naționale poate fi luată în considerare și utilizarea unor astfel de instalații din cadrul rețelei europene.

Articolul 23. *Controlul deșeurilor periculoase*

Producerea, colectarea și transportul deșeurilor periculoase, precum și stocarea și tratarea acestora, se realizează conform prevederilor specifice conținute în prezenta lege și în condiții care să asigure condiții de protecție pentru mediul înconjurător și pentru sănătatea umană, pentru a îndeplini cerințele art. 5, și să garanteze urmărirea și controlul deșeurilor periculoase, începând cu producerea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu prevederile art. 34 și 64.

Articolul 24. *Interdicția de amestecare a deșeurilor periculoase*

(1) Producătorii de deșuri periculoase și întreprinderile care administrează deșuri periculoase se vor asigura că deșeurile periculoase nu sunt amestecate cu alte categorii de deșuri periculoase sau cu alte deșuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), amestecarea poate fi autorizată cu condiția ca:

- a) operațiunea de amestecare să fie efectuată de o unitate sau întreprindere pe baza unei autorizații obținute conform dispozițiilor art. 23 ;
- b) să fie respectate condițiile prevăzute la art. 5, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului să nu fie agravate; și
- c) operațiunea de amestecare să se realizeze în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile.

(3) În cazul în care deșeurile periculoase au fost amestecate într-un mod diferit de cel prevăzut la alineatul (1), separarea se efectuează dacă este posibil și necesar, pe baza unor criterii tehnice și economice de fezabilitate, pentru a respecta dispozițiile art. 5.

Articolul 25. Etichetarea deșeurilor periculoase

(1) Producătorii de deșeuri periculoase și întreprinderile care administrează deșeuri periculoase vor asigura că în timpul colectării, transportării și depozitării temporare deșeurile periculoase sunt împachetate și etichetate în corespundere cu standardele internaționale și legislația națională în vigoare, indicând gradul de toxicitate, denumirea completă a deșeurilor, starea lor de agregare, culoarea, mirosul, proprietățile inflamabile și explozibile, tipul ambalajului, denumirea procesului tehnologic din care au rezultat, cerințele speciale de comportament în condiții normale și în situații excepționale, adresa întreprinderii sau organizației unde au fost produse.

(2) În cazul în care deșeurile periculoase sunt transferate pe teritoriul unui alt stat, acestea sunt însoțite de un document de identificare care poate avea un format electronic și care conține datele corespunzătoare menționate în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

Articolul 26. Deșeurile menajere periculoase

Art. 23 , 24, 25 și 34 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodării private. Art. 25 și 34 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodării private atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu art. 27 sau 30 .

Capitolul IV

AUTORIZARE, CONTROL ȘI EVIDENȚE IN DOMENIUL ACTIVITĂȚILOR LEGATE DE GESTIONAREA DEȘEURILOR

Secțiunea 1. Autorizarea

Articolul 27. Eliberarea autorizației

(1) Toate unitatile si întreprinderile care intenționează să desfășoare activități de tratare a deșeurilor trebuie sa obtine o autorizatie din partea autoritatilor competente. Autorizația va specifica cel puțin următoarele:

- (a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot fi tratate;
- (b) pentru fiecare tip de operațiune autorizată, cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză;
- (c) măsurile de siguranță și preventive care trebuie luate;
- (d) metoda care trebuie aplicata pentru fiecare tip de operațiune;

- (e) monitorizarea și controlul operațiilor, după caz;
- (f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz.
- (2) Autorizațiile vor fi emise pentru o perioadă de 5 ani cu posibilitatea de reînnoire.
- (3) În cazul în care autoritatea competentă consideră că metoda destinată tratării este inacceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu art. 5, autoritatea va refuza emiterea unei autorizații.
- (4) Toate autorizațiile eliberate pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei trebuie să respecte condiția ca valorificarea energiei să aibă un randament energetic ridicat
- (5) Sub rezerva respectării cerințelor prezentului articol, autorizațiile de mediu emise în baza altei legislații naționale se pot combina cu autorizațiile necesare în temeiul alineatului (1) pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură dublarea inutilă de informații și repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă.

Articolul 28. Competențe și instrucțiuni privind emiterea a autorizației

- (1) Competența emiterii autorizației în domeniul gestionării deșeurilor revine:
 - a) la nivel local - autorităților teritoriale de protecție a mediului;
 - b) pentru obiectivele de însemnătate regională sau republicană - autorității publice centrale pentru mediu și resurse naturale.
- (2) În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritatea centrală pentru mediu și resurse naturale urmează să elaboreze și să promoveze instrucțiunea privind stabilirea modului de emitere a autorizației pentru desfășurarea activităților de gestionare a deșeurilor, lista documentelor necesare pentru obținerea autorizației de mediu, condițiile de timp, comunicare și refuz.

Articolul 29. Derogări de la obligația de autorizare

- (1) Pot fi scutite de la îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de recuperare și eliminare a deșeurilor următoarele unități:
 - a) unitățile sau întreprinderile care asigură eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locurile de producere fără să afecteze sănătatea populației sau calitatea mediului;
- (2) Derogarea menționată la alin.(1) se aplică numai în cazul în care:
 - a) unitățile au obținut deja, pentru alt profil de activitate decât recuperarea sau eliminarea deșeurilor, autorizația de mediu în conformitate cu prevederile Legii protecției mediului și dacă în acestea se specifică tipurile și cantitățile de deșeuri, precum și condițiile impuse în vederea desfășurării activităților legate de aceste deșeuri;
 - b) tipurile, cantitățile de deșeuri și metodele de recuperare sau eliminare a acestora respectă dispozițiile articolului 5.
 - c) operațiunile de eliminare menționate la alin. (1) lit. (a), iau în considerare cele mai bune tehnici existente.
- (3) Pe lângă condițiile generale prevăzute la alin (1) care trebuie respectate la acordarea derogărilor, prin autorizația de mediu se vor stabili condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de activități, precum și alte eventuale cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori limită de emisie.

Articolul 30. Înregistrarea

(1) Unitățile care asigură colectarea sau transportul deșeurilor, precum și cele care intermediază eliminarea sau recuperarea deșeurilor pentru terți nu sunt supuse procedurii de autorizare specifice activităților de recuperare și eliminare a deșeurilor, acestea urmînd să transmită autorităților competente informații privind operațiunile efectuate.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul deșeurilor periculoase.

(3) Pe baza informațiilor primite conform alin. (1), autoritatea publică centrală pentru mediul și resurse naturale menține un registru cu:

a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional;

b) agenți sau brokeri; și

c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare conform art. 29.

Acolo unde este posibil, se folosesc documentele existente deținute de autoritatea teritorială pentru a obține informații relevante pentru acest proces de înregistrare în vederea reducerii birocrăției la minimum.

Articolul 31. Aspecte pecuniare

(1) Costurile aferente activităților de colectare, transport, depozitare, recuperare sau eliminare a deșeurilor se suportă de:

a) deținătorul de deșeuri care încredințează deșeurile unei unități specializate;

b) deținătorul anterior al deșeurilor sau producătorul de produse care generează deșeuri.

(2) Costurile prevăzute la alin. (1) se acoperă printr-un contract încheiat cu unitățile specializate în colectarea, transportul, depozitarea, recuperarea sau eliminarea deșeurilor

3) Cheltuielile legate de analiza deșeurilor, de monitorizarea tehnologică proprie și a factorilor de mediu și de verificare a datelor declarate se suportă de deținătorii deșeurilor.

(4) Dacă generatorii de deșeuri sunt necunoscuți, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului vor fi asumate de persoanele care sunt identificate ca actuali deținători, pînă la aflarea săvârșitorului; acesta din urmă va acoperi și cheltuielile legate de acțiunile actualului deținător pentru a-l identifica.

(5) Dacă generatorul deșeurilor nu poate fi identificat, persoanele fizice sau juridice ale căror proprietăți sunt afectate de deșeuri periculoase, pot primi sprijin din partea Fondului ecologic național

Secțiunea 2. Controlul

Articolul 32. Controalele

(1) Unitățile sau întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșeuri, agenții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente.

(2) Inspectarea operațiunilor de colectare și transport al deșeurilor se va referi la originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate sau transportate.

(3) La stabilirea controalelor și indeosebi în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor, se poate ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei europene de management de mediu și audit.

Articolul 33. Competențe privind activitățile de control în domeniul gestionării deșeurilor

(1) Autoritățile teritoriale de protecție a mediului inspectează și iau măsuri pentru respectarea de către cei implicați în gestionarea deșeurilor a legislației de mediu în vigoare și a condițiilor de autorizare impuse conform legii.

(2) Autoritățile pentru sănătate și igienă vor exercita controlul sanitar al activităților de neutralizare a deșeurilor periculoase.

(3) Primarii unităților administrativ-teritoriale vor controla:

a) generarea, colectarea, stocarea, transportul și tratarea deșeurilor menajere și de construcție și implementarea planului de gestiune a acestora;

b) eliminarea deșeurilor de producție și a celor periculoase și implementarea planului local de gestiune a acestora;

c) facilitățile și instalațiile pentru stocarea și neutralizarea deșeurilor menajere și de construcție și cele pentru eliminarea deșeurilor industriale și periculoase.

(4) Autoritățile vamale și reprezentanții autorității centrale pentru resursele naturale și mediu controlează împreună cu alte autorități publice centrale și locale și iau măsuri pentru asigurarea conformității încărcăturilor cu documentele însoțitoare și pentru respectarea prevederilor legale referitoare la îndeplinirea condițiilor de import, export și tranzit ale deșeurilor.

Secțiunea 3. Evidența

Articolul 34. Evidențe

(1) Unitățile și întreprinderile prevăzute la art. 27 alin. (1), producătorii de deșeurii periculoase și unitățile și întreprinderile specializate în colectarea și transportul de deșeurii periculoase sau care acționează în calitate de agenți sau brokeri de deșeurii periculoase țin o evidență cronologică a cantității, naturii și originii deșeurilor și, dacă este cazul, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeurii și, la cerere, pun aceste informații la dispoziția autorităților competente.

(2) În cazul deșeurilor periculoase, evidența se păstrează timp de cel puțin trei ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeurii periculoase, care trebuie să țină o evidență timp de cel puțin 12 luni.

La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.

(3) În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prevederile alin. (1) și (2) se vor aplica și producătorilor de deșeurii nepericuloase.

Capitolul V PLANURI ȘI PROGRAME

Articolul 35. Planuri de gestionare a deșeurilor

(1) În conformitate cu dispozițiile art. 1, 4, 5 și 22, autoritatea publică centrală pentru resursele naturale și mediu organizează elaborarea Planului național privind gestionarea deșeurilor, care acoperă întregul teritoriu geografic al Republicii Moldova.

(2) Planul național de gestionare a deșeurilor trebuie să cuprindă o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul geografic al țării, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, în cazul reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor precum și o evaluare a modului în care planul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei legi.

(3) Planul național privind gestionarea deșeurilor va conține, după caz și luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, cel puțin următoarele:

a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate în limitele teritoriului, deșeurile care pot fi transportate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri;

b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile utilizate, deșeurile periculoase sau fluxurile de deșeuri abordate de legislația comunitară specifică;

c) o evaluare a necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu art. 22 și, dacă este cazul, investițiile legate de acestea;

d) informații suficiente despre criteriile de localizare pentru identificarea siturilor și despre capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul;

e) politicile generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologiile și metodele planificate de gestionare al deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare;

f) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;

g) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne

h) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor grupuri tinta de public;

i) i) amplasamente contaminate istoric prin operații de eliminare a deșeurilor și măsurile de reabilitare a acestora.

(4) Planurile de gestionare a deșeurilor trebuie să respecte cerințele privind gestionarea deșeurilor, stabilite la art. 14 din Directiva 94/62/CE și strategia de punere în aplicare a planului de reducere a deșeurilor biodegradabile depozitate, menționată la art. 5 din Directiva 1999/31/CE.

Articolul 36. Implicarea autoritatilor

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale vor furniza la solicitarea autorităților pentru protecția mediului informația necesară pentru elaborarea Planului național privind gestionarea deșeurilor.

(2) În baza Planului național privind gestionarea deșeurilor, Autoritățile publice centrale de specialitate vor elabora Planuri sectoriale privind gestionarea deșeurilor, iar

autoritățile administrației publice locale vor elabora Planuri locale privind gestionarea deșeurilor.

(3) Conținutul planurilor sectoriale și locale menționate la alin. 2 este asemănător cu cel al Planului național privind gestionarea deșeurilor.

Articolul 37. *Programe de prevenire a generării deșeurilor*

(1) În conformitate cu dispozițiile art. 1 și 4, autoritatea publică centrală pentru resursele naturale și mediu organizează elaborarea unor programe de prevenire a generării deșeurilor în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Aceste programe fie sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la art. 35 sau în alte programe de politici de mediu, după caz, fie funcționează ca programe distincte. În cazul în care un astfel de program este integrat în planul de gestionare a deșeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie clar identificate.

(2) Programele menționate la alineatul (1) stabilesc obiective de prevenire a generării deșeurilor. Statele membre descriu măsurile de prevenire existente și evaluează utilitatea exemplurilor de măsuri indicate în anexa IV sau a altor măsuri corespunzătoare.

Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat generării de deșeuri.

(3) Autoritatea publică centrală pentru resurse naturale și mediu va stabili în mod adecvat valori specifice de referință calitative sau cantitative pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor adoptate pentru a monitoriza și pentru a evalua progresul realizării măsurilor. Aceste valori de referință, precum și alți indicatori pentru măsurile de prevenire, se vor adapta periodic ca să reflecte indicatorii adoptați la nivel european, dar pot include și măsuri specifice la nivel național.

Articolul 38. *Evaluarea, adoptarea și revizuirea planurilor și a programelor*

(1) Planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a producerii deșeurilor sunt evaluate cel puțin o dată la șase ani și revizuite în mod adecvat și, acolo unde este aplicabil, în conformitate cu art. 19.

(2) Planul național privind gestionarea deșeurilor, inclusiv programul de prevenire a producerii deșeurilor la nivel național, va fi elaborat, evaluat și adoptat prin Hotărâre de Guvern, în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Planurile sectoriale și locale privind gestionarea deșeurilor, inclusiv programele de prevenire a producerii deșeurilor, vor fi elaborate, evaluate și adoptate de către Autoritățile publice centrale de specialitate și de consiliile locale în termen de un an de la data adoptării Planului național.

Articolul 39. *Participarea publicului*

Autoritatea publică centrală pentru resursele naturale și mediu și autoritățile publice locale vor asigura măsurile necesare pentru ca părțile interesate și autoritățile relevante, precum și publicul larg să aibă posibilitatea de a participa la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și de a avea acces la acestea odată elaborate, în conformitate cu legislația în vigoare privind accesul publicului la informația de mediu și, dacă este relevant, cu legislația privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului. Acestea plasează planurile și programele pe o pagină de internet accesibilă publicului.

Articolul 40. Cooperarea

Republica Moldova coopereaza, dacă este cazul, cu alte state interesate și cu Comisia Europeana la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor în conformitate cu art. 35 și 37.

Articolul 41. Implementarea planurilor si programelor

(1) Planul național privind gestionarea deșeurilor, inclusiv programul de prevenire a generării deșeurilor la nivel național, va furniza măsuri pentru următoarele obiective:

- a) diminuarea sau limitarea generării de deșeuri și a gradului de pericolozitate a acestora;
- b) reciclarea, regenerarea sau alte forme de utilizare a deșeurilor;
- c) neutralizarea deșeurilor din punct de vedere sigur al protecției mediului;
- d) remedierea suprafețelor poluate.

(2) Implementarea Planului național privind gestionarea deșeurilor, inclusiv a programului de prevenire a generării deșeurilor la nivel național, se realizează prin adoptarea Planurilor sectoriale și locale privind gestionarea deșeurilor și a programelor privind prevenirea gestionării deșeurilor. Aceste planuri și programe vor cuprinde :

- a) analiza situației și prognozarea tipului, proprietăților și cantităților de deșeuri generate și a celor supuse recuperării și eliminării;
- b) obiectivele, etapele și termenele pentru implementarea planurilor;
- c) metodele, tehnologiile și instalațiile pentru tratarea, recuperarea și eliminarea deșeurilor;
- d) descrierea metodelor, tehnologiilor și instalațiilor de tratare, recuperare și eliminare a deșeurilor, precum și a amplasamentelor destinate acestora;
- e) deciziile privind amenajarea amplasamentelor, aplicarea tehnologiilor și exploatarea instalațiilor de tratare, recuperare și eliminare a deșeurilor;
- f) resursele pentru implementarea planului;
- g) măsuri pentru sprijinirea, încurajarea și raționalizarea activităților de recuperare a deșeurilor;
- h) interacțiuni cu alte programe sectoriale din punct de vedere al dezvoltării durabile de rînd cu realizarea obiectivelor planului de gestionare a deșeurilor;
- i) implementarea unui sistem de raportare și control, de intervenție imediată, de evaluare a rezultatelor și de aducere la zi a Planului național de gestionare a deșeurilor;
- j) planificarea dezvoltării amplasamentelor pentru instalațiile de tratare, recuperare și eliminare a deșeurilor specificate la alin. (2) lit. c) și d);
- k) implicarea publicului și a organizațiilor neguvernamentale.

Articolul 42. Monitorizarea si raportarea implementarii planurilor si programelor

(1) Autoritățile publice centrale de specialitate și ale administrației publice locale prezintă anual Autorității publice centrale pentru resursele naturale și mediu raportul privind implementarea planurilor și programelor privind gestionarea deșeurilor și prevenirea generării deșeurilor.

(2) Autoritatea centrală pentru resursele naturale și mediu va prezenta Guvernului Republicii Moldova o dată în trei ani Raportul privind implementarea Planului național privind gestionarea deșeurilor.

Capitolul VI

OBLIGAȚII ÎN DOMENIUL GESTIONĂRII DEȘEURILOR

Articolul 43. *Obligațiile producătorilor de deseuri*

Producătorii de deseuri au următoarele obligații:

- a) să ia măsurile necesare de reducere la minimum a cantităților de deseuri rezultate din activitățile existente;
- b) să nu pună în circulație produse, dacă nu există posibilitatea eliminării acestora ca deseuri, în condițiile respectării prevederilor articolului 5;
- c) să ambaleze produsele în modul corespunzător;
- d) să asigure echipamente de protecție și de lucru adecvate operațiunilor aferente gestionării deșeurilor în condiții de securitate a muncii;
- e) să nu admită descărcări necontrolate de deseuri în mediu;
- f) să nu abandoneze deșeurile și să nu le depoziteze în locuri neautorizate;
- g) să separe deșeurile înainte de colectare, în vederea valorificării sau eliminării acestora;
- h) să ia măsurile necesare astfel încât eliminarea deșeurilor să se realizeze în condiții de respectare a reglementărilor privind protecția populației și a mediului;
- i) să adopte la faza de concepție și proiectare a unui produs, soluțiile și tehnologiile de eliminare sau de diminuare la minimum posibil a producerii deșeurilor;
- j) să implementeze prevederile Planului național și a planurilor sectoriale și locale de gestionare a deșeurilor, inclusiv a programelor de prevenire a generării deșeurilor.

Articolul 44. *Planuri de intervenție*

Producătorii și deținătorii de deseuri periculoase au obligația să elaboreze, în condițiile legii, planuri de intervenție pentru situații accidentale și să asigure condițiile de aplicare a acestora.

Articolul 45. *Transportul deșeurilor*

(1) Operatorii de transport specializați pentru transportul urban de deseuri trebuie să fie autorizați de autoritățile de protecție a mediului, după notificarea activității de transport.

(2) În cazul în care se efectuează transporturi interurbane sau internaționale de deseuri periculoase operatorul de transport rutier trebuie să dețină și licență de transport pentru mărfuri periculoase, emisă în ordinea stabilită de către Camera de Licențiere.

Agencia Transporturi monitorizează respectarea de către agenții transportatori a prevederilor și cerințelor Acordului european referitor la traficul rutier internațional de mărfuri periculoase (ADR), precum și eliberează blanchetelor de certificate de agregare ADR.

(3) Pentru transportul feroviar, naval sau aerian al deșeurilor operatorii de transport trebuie să respecte reglementările emise de autoritate centrală pentru transporturi și de Autoritatea centrală pentru resursele naturale și mediu.

(4) Transporturile internaționale de deseuri se vor efectua cu respectarea convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte și legislației naționale.

Articolul 46. *Obligații ale operatorilor de transport*

Operatorii de transport de deseuri au următoarele obligații:

- a) să utilizeze numai mijloace de transport adecvate naturii deșeurilor transportate, astfel încât să fie respectate normele privind sănătatea populației și a mediului înconjurător;
- b) să asigure instruirea personalului pentru încărcarea, transportul și descărcarea deșeurilor în condiții de siguranță și pentru intervenție în cazul unor defecțiuni sau accidente;
- c) să dețină toate documentele necesare de însoțire a deșeurilor transportate, din care să rezulte deținătorul, destinatarul, tipurile de deșeuri, locul de încărcare, locul de destinație și, după caz, cantitatea de deșeuri transportate și codificarea acestora conform legii;
- d) să nu abandoneze deșeurile pe traseu;
- e) să respecte pentru transportul deșeurilor periculoase reglementările specifice transportului de mărfuri periculoase cu aceleași caracteristici;
- f) să posede dotarea tehnică necesară pentru intervenție în cazul unor accidente sau defecțiuni apărute în timpul transportării deșeurilor periculoase sau, în cazul în care nu dețin dotarea tehnică și de personal corespunzătoare, să asigure acest lucru prin unități specializate;
- g) să anunțe autoritățile pentru protecția mediului despre orice transport de deșeuri periculoase, înainte de efectuarea acestuia, precum și unitățile de pompieri, în cazul transportului deșeurilor cu pericol de incendiu sau explozie.

Articolul 47. *Obligații legate de valorificarea deșeurilor*

Unitățile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

- a) să dețină spații special amenajate pentru depozitarea temporară a deșeurilor, în condițiile prevăzute la art. 5;
- b) să evite formarea de stocuri de deșeuri ce urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării, care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care prezintă riscuri de incendiu față de vecinătăți;
- c) să utilizeze tehnologii și instalații omologate pentru recuperarea deșeurilor;
- d) să supună eliminării finale reziduurile rezultate din recuperarea deșeurilor.

Articolul 48. *Obligații legate de eliminarea deșeurilor*

Unitățile care elimină deșeurile au următoarele obligații:

- a) să asigure eliminarea, în totalitate și în timp util, a deșeurilor care le sunt încredințate;
- b) să folosească tehnologii și instalații autorizate pentru eliminarea deșeurilor;
- c) să amplaseze și să amenajeze depozitul de deșeuri într-un spațiu și în condiții corespunzătoare, conform prevederilor art. 5 și numai cu acordul autorităților competente;
- d) să introducă în depozitul final numai deșeurile permise de autoritățile competente și să respecte tehnologia de depozitare aprobată de acestea;
- e) să supravegheze permanent modul de depozitare finală a deșeurilor sub aspectul stabilității și etanșeității și să efectueze măsurile necesare stabilite de autoritățile competente pentru exploatare în condiții de siguranță a depozitelor respective;
- f) să exploateze la parametrii proiectați instalațiile de decontaminare cu care sunt dotate și să se doteze cu instalații pentru decontaminare, acolo unde acestea lipsesc;
- g) să execute lucrările de reconstrucție ecologică și de încadrare în peisajul zonei, impuse de autoritățile competente, și să organizeze supravegherea în continuare a depozitelor după sistarea depunerii deșeurilor;

h) să supravegheze activitățile de eliminare a deșeurilor și să execute controlul și monitorizarea emisiilor de poluanți, prin laboratorul propriu sau în colaborare cu alte laboratoare acreditate de autoritățile competente.

Articolul 49. *Obligațiile persoanelor fizice și juridice*

Persoanele fizice, persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente sau persoanele juridice au următoarele obligații:

- a) să depună separat deșeurile și ambalajele reciclabile, acolo unde există recipiente special destinate acestui scop;
- b) să nu abandoneze și să nu depoziteze deșeurile în afara locurilor destinate acestui scop;
- c) să realizeze lucrările de decontaminare și refacere a mediului deteriorat de deșuri, impuse de autoritățile competente;
- d) să suporte costul pagubelor aduse populației, agenților economici și instituțiilor prin gestionarea defectuoasă a deșeurilor;
- e) să asigure importul și fabricarea produselor alimentare și a mărfurilor de larg consum în ambalaje reutilizabile și reciclabile, inofensive pentru mediu, colectarea și recuperarea ambalajelor proprii sau importate, să nu admită ambalarea excesivă.

Capitolul VII

CERINTE DE GESTIONARE A ANUMITOR CATEGORII DE DEȘEURI

Sectiunea 1. Gestionarea unor categorii de deseuri periculoase

Articolul 50. *Categorii de deșuri periculoase*

(1) În contextul prezentei legi se specifică cerințele pentru reglementarea următoarelor categorii de deșuri periculoase:

- a. uleiuri uzate;
- b. baterii și acumulatori;
- c. poluanții organici persistenti;

(2) Generatorii de deseuri și persoanele autorizate care gestionează deșuri specifice sunt obligați să furnizeze autorităților administrației publice locale, la solicitare, informații privind managementul acestora.

Articolul 51. *Uleiuri uzate*

(1) Gestionarea uleiurilor uzate se realizează fără a aduce atingere restricțiilor prevăzute în alin. (2) și obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la art. 24 și 25, astfel încât să se asigure ca:

- a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;
- b) uleiurile uzate sunt tratate în conformitate cu art. 4 și 5;
- c) în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic, uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșuri sau substanțe dacă o astfel de amestecare împiedică tratarea lor.

(2) În procesul de gestionare a uleiurilor uzate se interzice:

- a) deversarea uleiurilor uzate în apele de suprafață, apele subterane și în sistemele de canalizare;
 - b) evacuarea pe sol sau depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate, precum și abandonarea necontrolată a reziduurilor rezultate din valorificarea și incinerarea acestora;
 - c) valorificarea și incinerarea uleiurilor uzate prin metode care generează poluare peste valorile maxime admisibile de legislația în vigoare;
 - d) amestecarea între ele a diferitelor categorii de uleiuri uzate cu una sau mai multe din proprietățile specificate în anexa nr. III și / sau cu alte tipuri de uleiuri conținând bifenili policlorurați sau alți compuși similari și/sau cu alte tipuri de compuși periculoși;
 - e) amestecarea cu alte substanțe care impurifică uleiurile;
 - f) colectarea, stocarea și transportul în comun cu alte tipuri de deșeuri;
 - g) gestionarea uleiurilor uzate de către persoane neautorizate;
 - h) utilizarea uleiurilor uzate ca agent de impregnare a materialelor.
- (3) În cazul în care, prin legislația secundară ce urmează să fie adoptată în domeniul managementului deșeurilor, se stabilește ca uleiurile uzate să facă obiectul unor cerințe privind regenerarea dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, atunci, la aplicarea art. 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, se poate restricționa transportul transfrontalier de uleiuri uzate dinspre teritoriul național către instalații de incinerare sau co-incinerare de peste hotare, pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate.

Articolul 52. Acumulatorii și baterii

- (1). Prezenta lege reglementează categoriile de baterii și acumulatori menționate și în Anexa V.
- (2) Se interzice introducerea pe piață:
- a) a bateriilor și / sau acumulatorilor care conțin peste 0.0005% mercur din masă, incluzând și cazurile în care aceste baterii și acumulatori sînt încorporați aparte.
 - b) a aparatelor care utilizează baterii și / sau acumulatori astfel încorporați încât nu este posibilă înlocuirea cu ușurință și fără riscuri a acestora de către utilizator.
- (3) Interzicerea care se referă la punctul 2 nu se aplică pentru:
- a) Baterii tip pastilă cu un conținut de maximum de 2% mercur din masă.
 - b) Aparatură ale căror baterii sunt lipite, sudate sau atașate permanent la borne pentru a asigura continuitatea alimentării cu energie în procesele industriale, precum și pentru conservarea memoriei și funcțiilor computerelor și ale echipamentului informatic și comercial atunci cînd utilizarea bateriilor și acumulatorilor specificați în Anexa nr. V este necesară din punct de vedere tehnic.
 - c) Elemente de acumulatori din echipamente profesionale și științifice, bateriile și acumulatorii din dispozitivele medicale proiectate pentru a menține funcțiile vitale și din stimulatoarele cardiace, la care funcționarea neîntreruptă este esențială și înlocuirea se realizează doar de către personal calificat în domeniu.
 - d) Aparatură portabile la care înlocuirea bateriilor de către personal necalificat poate prezenta riscuri pentru siguranța utilizatorului sau poate afecta funcționarea aparatului și echipamente profesionale destinate utilizării în medii foarte sensibile. Aceste aparatură sunt însoțite de instrucțiuni care să informeze utilizatorul despre conținutul periculos pentru mediu al bateriilor și acumulatorilor și care să arate modul în care se realizează înlocuirea în condiții de siguranță.

(4) Interzicerea care se referă la punctul 2 nu se aplica la celulele alcalino-manganați și bateriile alcătuite din astfel de celule.

(5) În procesul de gestionare a bateriilor și a acumulatorilor se interzice:

a) abandonarea bateriilor și a acumulatorilor uzați sau a componentelor solide ale acestora;

b) deversarea electrolitului din acumulatorii uzați pentru autovehicule pe sol, în apele de suprafață, apele subterane și în sistemele de canalizare;

c) deteriorarea carcaselor bateriilor și ale acumulatorilor uzați.

(6) Activitățile de colectare, păstrare, comercializare, precum și exportul resturilor de deșeuri feroase și neferoase, de baterii de acumulare uzate, inclusiv în stare prelucrată se licențiază în conformitate cu legea 451-XV din 30.07.01 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

Pentru obținerea licenței, conducătorul întreprinderii sau organizației ori persoana împuternicită de acesta sau persoana fizică depune la autoritatea de licențiere respectivă personal, prin scrisoare recomandată sau prin poștă electronică (sub formă de document electronic cu semnătură digitală) o declarație de modelul stabilit de această autoritate, semnată de persoana care depune declarația, ce conține:

a) denumirea, forma juridică de organizare, sediul, IDNO al întreprinderii sau al organizației ori numele, prenumele, adresa și IDNP al persoanei fizice;

b) genul de activitate, integral sau parțial, pentru a cărui desfășurare solicitantul de licență intenționează să obțină licență;

c) asumarea pe propria răspundere de către solicitantul de licență a responsabilității pentru respectarea condițiilor de licențiere la desfășurarea genului de activitate pentru care se solicită licență și pentru veridicitatea documentelor prezentate.

(7) La declarația pentru eliberarea licenței se anexează:

a) Copia de pe certificatul de înregistrare de stat a întreprinderii sau organizației ori de pe buletinul de identitate al persoanei fizice;

b) Documentele suplimentare în conformitate cu prevederile actelor legislative ce reglementează activitatea licențiată pentru care se solicită licența. Documentele pot fi însoțite și de copii pe suport electronic.

c) Autorizația de gospodărire a deșeurilor.

(8) Solicitarea altor documente decât cele prevăzute de prezentul articol se interzice.

(9) Documentele se depun în original sau în copie. Datele din documentele și informațiile depuse se verifică prin procedura ghișeului unic.

(10) Declarația pentru eliberarea licenței și documentele anexate la ea se înregistrează conform borderoului, a cărui copie se expediază (se înmânează) solicitantului de licență, cu mențiunea privind data înregistrării declarației, autentificată prin semnătura persoanei responsabile a autorității de licențiere.

(11) Declarația pentru eliberarea licenței nu se înregistrează în cazul în care:

a) aceasta a fost depusă (semnată) de o persoană care nu are atribuțiile respective;

b) documentele au fost perfectate cu încălcarea cerințelor prezentului articol.

(12) Despre refuzul înregistrării declarației pentru eliberarea licenței, solicitantul de licență este informat în scris în cel mult 3 zile lucrătoare din ziua adresării, indicându-se temeiurile refuzului.

(13) După înlăturarea cauzelor ce au servit temei pentru refuzul înregistrării declarației pentru eliberarea licenței, solicitantul de licență poate depune o nouă declarație, care se examinează în modul stabilit.

(14) Eliberarea licenței

a) Licența se perfectează în termen de 3 zile lucrătoare, începînd cu ziua primirii documentului care confirmă achitarea taxei pentru eliberarea licenței. Mențiunea despre data primirii documentului, care confirmă achitarea taxei pentru eliberarea licenței, se face pe borderoul documentelor primite de la solicitantul de licență.

b) Dacă solicitantul, în termen de 30 de zile de la data la care i s-a expedit (înmînat) înștiințarea despre adoptarea deciziei privind eliberarea licenței, nu a prezentat nemotivat documentul ce confirmă achitarea taxei pentru eliberarea acesteia sau nu s-a prezentat pentru a i se elibera licența perfectată, autoritatea de licențiere este în drept să anuleze decizia privind eliberarea licenței sau să adopte decizia privind recunoașterea licenței ca fiind nevalabilă.

c) În cazul în care titularul de licență intenționează să desfășoare genul de activitate indicat în licență după expirarea termenului ei de valabilitate, acesta este în drept să solicite prelungirea termenului de valabilitate a licenței pe termenele prevăzute la art.13, cu achitarea taxei pentru licență, stabilite conform legii, pentru perioada ulterioară. În acest caz, pe licență se va aplica mențiunea privind prelungirea termenului de valabilitate, cu indicarea termenului nou. Mențiunea privind prelungirea termenului de valabilitate poate fi aplicată pe licență pînă la expirarea termenului anterior de valabilitate a licenței. În acest caz, termenul nou de valabilitate a licenței va curge din ultima zi calendaristică în care a expirat termenul anterior de valabilitate a acesteia.

(15). Taxa pentru licență se efectuează conform legii

a) Taxa pentru eliberarea licenței este de 2500 lei,

b) Taxa pentru reperfectarea licenței și/sau eliberarea copiei de pe aceasta se stabilește în proporție de 10 la sută din taxa pentru eliberarea acesteia, dar nu mai mult de 450 de lei, iar a duplicatului licenței - de 450 de lei.

c) Sumele taxelor pentru eliberarea, reperfectarea licenței și/sau eliberarea copiei de pe aceasta se varsă la bugetul de stat.

Articolul 53. *Poluanții organici persistenți*

(1) Stocurile de POP:

a) Deținătorul va administra stocul într-un mod sigur, eficient și ecologic.

b) Deținătorul unui stoc care constă sau conține orice substanță enumerată în Anexa VI, care nu este permisă de a fi utilizată, va administra acel stoc ca deșeu în corespundere cu prezenta lege și conform art. 6 al Convenției de la Stockholm .

c) Deținătorul unui stoc mai mare de 50 kg, care constă sau conține orice substanță enumerată în Anexa VI, utilizarea căreia este permisă, va pune la dispoziția organului central de mediu și resurse naturale informații privind natura și mărimea stocului respectiv. Asemenea informații vor fi oferite timp de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Managementul deșeurilor POP

a) Producătorii și deținătorii de deșeuri vor întreprinde eforturi rezonabile pentru a evita, unde este posibil, contaminarea acestor deșeuri cu următoarele substanțe: aldrin (CAS nr. 309-00-2), clordan (CAS nr. 57-74-9), dieldrin (CAS nr. 60-57-1), DDT (CAS nr. 50-29-3), endrin (CAS nr. 72-20-8), heptaclor (CAS nr. 76-44-8), hexaclorbenzen (CAS nr. 118-74-1), mirex (CAS nr. 2385-85-5), toxafen (CAS nr. 8001-35-2), dibenzo-p-dioxine policlorurate și dibenzofurani policlorurați.

b) Deșeurile care constau, conțin sau sunt contaminate cu oricare dintre următoarele substanțe: aldrin (CAS nr. 309-00-2), clordan (CAS nr. 57-74-9), dieldrin (CAS nr. 60-

57-1), DDT (CAS nr. 50-29-3), endrin (CAS nr. 72-20-8), heptaclor (CAS nr. 76-44-8), hexaclorbenzen (CAS nr. 118-74-1), mirex (CAS nr. 2385-85-5), toxafen (CAS nr. 8001-35-2), dibenzo-p-dioxine policlorurate și dibenzofurani policlorurați vor fi eliminate sau recuperate fără întârzieri inoportune și în conformitate cu Anexele I și II în așa mod încât să se asigure că conținutul de poluanți organici persistenți este distrus sau transformat ireversibil, astfel încât deșeurile rămase și emisiunile nu prezintă caracteristicile poluanților organici persistenți.

c) Operațiunile de eliminare sau recuperare care pot conduce la recuperarea, reciclarea, regenerarea sau reutilizarea oricăror dintre substanțele: aldrin (CAS nr. 309-00-2), clordan (CAS nr. 57-74-9), dieldrin (CAS nr. 60-57-1), DDT (CAS nr. 50-29-3), endrin (CAS nr. 72-20-8), heptaclor (CAS nr. 76-44-8), hexaclorbenzen (CAS nr. 118-74-1), mirex (CAS nr. 2385-85-5), toxafen (CAS nr. 8001-35-2), dibenzo-p-dioxine policlorurate și dibenzofurani policlorurați vor fi interzise.

Articolul 54. *Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase*

(1) Pentru a facilita o implementare rapidă a prevederilor privind gestionarea deșeurilor periculoase din prezenta lege, Guvernul Republicii Moldova va crea un centru de gestionare a deșeurilor.

(2) Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase va include în activitățile sale repartizarea tratamentelor pentru deșeurile periculoase prevăzute în art. 50, alin. 1 și pentru exportul deșeurilor.

(3) Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase poate primi și repartiza tratamente și pentru alte tipuri de deșeuri periculoase.

(4) Guvernul va emite regulamente care vor concretiza activitățile și organizarea centrului de gestionare a deșeurilor periculoase.

Sectiunea 2. Gestionarea unor categorii specifice de deseuri

Articolul 55. *Deseuri supuse unor reglementari suplimentare*

(1) În scopul promovării principiului responsabilității producătorului la producerea bunurilor materiale se vor stabili reglementări suplimentare la gestionarea unor deseuri, care prezintă impact potențial asupra mediului înconjurător.

(2) Prioritar vor fi supuse acestor reglementări următoarele deseuri:

a) Automobile ieșite din uz;

b) Deseuri de ambalaje.

(3) Punctul 2 poate fi completat cu alte produse, luând în considerație dezvoltarea legislației internaționale de protecție a mediului.

Articolul 56. *Automobile ieșite din uz*

(1) În sensul prezentei legi vehicul uzat se consideră automobilul ieșit din uz, vehiculul ce corespunde definiției deșeu.

(2) Automobile ieșite din uz pot fi transmise pentru reciclare sau eliminare numai persoanelor autorizate de autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor pentru colectarea, achiziționarea, reciclarea sau eliminarea automobilelor ieșite din uz.

(3) Prioritar în eliminarea automobilelor ieșite din uz se consideră componentii cu conținut de plumb, mercur, cadmiu și crom

(4) Materialele finale obținute după descompletarea automobilelor ieșite din uz nu trebuie să conțină componenți cu caracteristici periculoase.

Articolul 57. Deșeuri electrice și echipamentul electronic

- (1) În contextul prezentei legi în categoria deșeurilor electrice și echipamentului se includ aparate de uz casnic, echipamente informatice și de comunicații, echipamente de larg consum, unelte electrice și electronice, instrumente de supraveghere și control, distribuitoare automate, echipamente sportive și de agrement, care au ieșit din uz și corespund definiției de deșeu;
- (2) În scopul implementării principiului responsabilitatea producătorului;
 - a) Vor fi create centre de colectare selectivă a acestor deșeuri, capacități, de descompletare a echipamentului electronic și electric, de tratare și de recuperare a acestora
 - b) Vor fi stabilite termeni și rate de valorificare pentru deșeurile echipamentului electronic și electric
 - c) Vor fi stabilite rate de refolosire și de reciclare a componentelor, materialelor și substanțelor
- (3) În mod prioritar va fi aplicat principiul responsabilității producătorului pentru următoarele deșeuri:
 - a) Aparate de uz casnic,
 - b) Echipament informatic și de telecomunicații
 - c) Echipament de larg consum
 - d) Echipament de iluminat
 - e) Unelte electrice și electronice
 - f) Jucării, echipamente sportive

Articolul 58. Deșeuri de ambalaje

- (1) Se supun prevederilor prezentei legi toate ambalajele introduse pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile populației sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje care nu mai corespund scopului pentru care au fost fabricate, indiferent de modul de generare, de recuperare, de depozitare, de reciclare sau de valorificare.
- (2) Activitatea de gestionare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje are la bază principiile generale prevăzute de prezenta lege și alte reglementări tehnice în domeniu.
- (3) Principiile specifice activității de gestionare a deșeurilor de ambalaje sînt:
 - a) prevenirea producerii de deșeuri de ambalaje;
 - b) reutilizarea ambalajelor;
 - c) reciclarea deșeurilor de ambalaje;
 - d) alte forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje, care să conducă la reducerea cantităților eliminate prin depozitare finală.

Articolul 59. Deșeuri medicale

- (1) În sensul prezentei legi deșeurile medicale se consideră deșeurile formate din activități medicale, clasificate în:
deșeuri periculoase, deșeuri asimilabile cu cele menajere, deșeuri anatomo-patologice și părți (piese) anatomice, deșeuri infecțioase, deșeuri chimice și deșeuri înțepătoare.

(2) Colectarea și trierea pe categorii de deșeuri este prima etapă în gestionarea deșeurilor periculoase rezultate din activitatea medicală. Producătorul este responsabil pentru corectitudinea separării la sursă pe categorii a deșeurilor. Atunci când nu se respectă aceasta, întreaga cantitate de deșeuri se tratează ca deșeuri periculoase.

(3) Ambalajul în care se efectuează colectarea și care vine în contact direct cu deșeurile periculoase trebuie să fie de unică folosință și se neutralizează odată cu conținutul.

(4) Transportul deșeurilor periculoase până la locul de neutralizare se face cu respectarea strictă a normelor de igienă și securitate în scopul protejării personalului și populației generale. Transportul deșeurilor periculoase pe drumurile publice spre locul de neutralizare se face pe rute autorizate în corespundere cu cerințele stabilite în reglementările naționale referitor la transporturile rutiere de mărfuri periculoase și controlul transportării transfrontiere a deșeurilor periculoase și eliminarea lor.

(5) Unitățile medicale trebuie să asigure neutralizarea adecvată a deșeurilor periculoase pe care le produc prin procedee autorizate și cu eficacitate dovedită. Metodele de neutralizare trebuie să asigure distrugerea rapidă și completă a factorilor cu potențial nociv pentru mediu și pentru starea de sănătate a populației.

(6) Cunoașterea cantităților de deșeuri produse este obligația fiecărui producător. Datorită modului de îndepărtare și neutralizare specific, deșeurile periculoase nu pot fi cântărite zilnic, de aceea se aplică metodologia de investigație-sondaj pentru culegerea periodică a datelor și pentru calcularea cantităților medii lunare.

(7) Coordonatorul unității medicale sau agentul economic:

- a) inițiază programul de implementare și aplicare a sistemului de gestionare a deșeurilor periculoase;
- b) prevede fondurile necesare pentru asigurarea funcționării sistemului de gestionare a deșeurilor periculoase;
- c) nominalizează persoanele responsabile pentru activitățile specifice sistemului de gestionare a deșeurilor periculoase;
- d) controlează modul în care funcționează sistemul de gestionare a deșeurilor periculoase;
- e) aprobă planul de gestionare a deșeurilor din activitățile medicale, pe baza regulamentelor interne și a codurilor de procedura ale sistemului de gestionare a deșeurilor periculoase din unitate;
- h) aprobă planul de instruire profesională continuă.

Articolul 60. *Bio-deșeurile*

Autoritățile centrale implicate în gestionarea deșeurilor vor identifica și vor stabili, dacă este cazul, măsuri de stimulare și în conformitate cu art. 4 și 5, pentru a încuraja:

- a) colectarea separată a bio-deșeurilor în vederea compostării și fermentării bio-deșeurilor ;
- b) tratarea bio-deșeurilor într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;
- c) folosirea unor materiale fără riscuri pentru mediu produse din bio-deșeuri.

Articolul 61. *Incinerarea deșeurilor*

(1) Incinerarea deșeurilor se permite doar în cadrul unităților autorizate pentru acest scop.

(2) Condițiile pentru incinerarea deșeurilor trebuie să corespundă cerințelor prevăzute în legislația și standardele pentru protecția mediului, inclusiv a aerului. Incinerarea

deșeurilor trebuie să consistă din recuperarea cu producerea concomitentă a energiei numai atunci când:

- a) deșeurile nu necesită combustibil adițional pentru incinerare, după aprinderea acestora;
- b) capacitatea minimă de căldură degajată de deșeuri fără adăugarea altor substanțe în procesul de co-incinerare a deșeurilor cu producerea concomitentă a energiei se egalează în medie cu 11 000 kJ/kg; această condiție nu trebuie să se aplice la deșeuri din surse regenerabile (lemn, paie, etc.);
- c) eficiența de incinerare trebuie să fie de minim 75%;
- d) căldura degajată se folosește pentru necesități interne sau pentru necesitățile terței părți.

Capitolul VIII IMPORTUL ȘI EXPORTUL DEȘEURILOR

Articolul 62. Regimul importului de deseuri

Este interzis importul în Republica Moldova de deșeuri și reziduuri de orice natură, în stare brută, cu excepția maculaturii prelucrate și a categoriilor de deseuri din Anexa VII, destinate utilizării în calitate de materie primă secundară la întreprinderile autohtone existente, în scopul prelucrării, acumulării temporare, depozitării, înhumării sau distrugerii prin orice metode.

Articolul 63. Transferul deșeurilor

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase pot exporta aceste deșeuri în țările care au ratificat Convenția Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, și care dispun de tehnologie adecvată și acceptă să efectueze asemenea operațiuni.

(2) Transferul deșeurilor, inclusiv a celor periculoase în interiorul Comunității Europene sau în tranzit prin țări terțe, importul în Comunitate din țări terțe și exportul din Comunitate în țări terțe se efectuează în baza legislației comunitare.

(3) Autoritatea centrală pentru resursele naturale și mediu de comun acord autoritățile publice centrale de specialitate va asigura preluarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene nr. 1013/2006 din 14 iunie 2006 privind transferul de deșeuri și a Regulamentul nr. 801/2007/CE privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în Anexa III sau IIIA la Regulamentul nr. 1013/2006/CE în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legii.

(4) Regulamentele menționate în alineatul (3) vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(5) Exportul de deșeuri se realizează cu respectarea reglementărilor legale în vigoare, cu aprobarea autorităților competente desemnate de țara importatoare, precum și cu respectarea prevederilor convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Capitolul IX ACORDURILE INTERNAȚIONALE

Articolul 64. *Acorduri internaționale*

În cazul în care un acord internațional la care Republica Moldova este parte conține alte reguli decât cele prevăzute în legislația națională privind gestionarea deșeurilor, se vor aplica prevederile acordului internațional.

Capitolul X SANCTIUNI

Articolul 65. *Tipuri de raspundere*

Persoanele fizice și juridice culpabile de încălcarea legislației privind gestionarea deșeurilor poartă răspundere materială, disciplinară, administrativă și penală, după caz, conform legislației.

Capitolul XI DISPOZIȚII TRANZITORII SI FINALE

Articolul 66. *Dispozitii tranzitorii*

În implementarea prezentei legi, Guvernul Republicii Moldova:

- a) în termen de un an va elabora și aproba Lista deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase și Regulamentul privind eliberarea și retragerea autorizațiilor pentru desfășurarea activităților de gestionare a deșeurilor;
- b) în termen de 5 ani va elabora, evalua și aproba Planul național privind gestionarea deșeurilor, inclusiv programul de prevenire a generării deșeurilor la nivel național;
- c) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege;
- d) va aduce actele normative în concordanță cu prezenta lege.

Articolul 67. *Dispozitii finale*

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 1347-XIII din 9 octombrie 1997 privind deșeurile de producție și menajere, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Operațiunile de eliminare

- D 1 Depozitarea în sau pe sol (de ex., depozite de deșeuri etc.)
- D 2 Tratarea solului (de ex.: biodegradarea deșeurilor lichide sau nămolose în sol etc.)
- D 3 Injectarea în adâncime (de ex., injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.)
- D 4 Acumulare la suprafață (de ex.: depunerea de deșeuri lichide sau nămolose în bazine, iazuri sau lagune etc.)
- D 5 Depozite special construite (de ex.: depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.)
- D 6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor
- D 7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin
- D 8 Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12
- D 9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 (de ex.: evaporare, uscare, calcinare etc.)
- D 10 Incinerarea pe sol
- D 11 Incinerarea pe mare *
- D 12 Stocarea permanentă (de ex.: plasarea de recipiente într-o mină etc.)
- D 13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12**
- D 14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13
- D 15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor) ***

* Această operațiune este interzisă de legislația UE și de convenții internaționale.

** În cazul în care nu există nici un alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D1 la D12.

*** Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

Operațiuni de valorificare

- R 1 Întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie*
- R 2 Valorificarea/regenerarea solvenților
- R 3 Reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică)**
- R 4 Reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici
- R 5 Reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice ***
- R 6 Regenerarea acizilor sau a bazelor
- R 7 Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării
- R 8 Valorificarea componentelor catalizatorilor
- R 9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului
- R 10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie
- R 11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10
- R 12 Schimbul de deșuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11 ****
- R 13 Depozitarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul) *****

* Aceasta implică instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

- 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009,
 - 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008,
- folosindu-se următoarea formulă:

Eficiența energetică = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, unde:

E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1 E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an)

E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an)

E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an)

0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

** Aceasta include și gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice.

*** Aceasta include și tehnologiile de curățire a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice.

**** În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11.

***** Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

Anexa nr. 3 la Legea privind deșeurile

Proprietăți ale deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase

H 1 "Explozive": substanțe și preparate care pot exploda sub efectul unei scânteii sau care sunt mai sensibile la șocuri sau frecare decât dinitrobenzenul.

H 2 "Oxidante": substanțe și preparate care produc reacții puternic exoterme în contact cu alte substanțe, mai ales cu substanțe inflamabile.

H 3-A "Foarte inflamabile":

- substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere sub 21°C (inclusiv lichide extrem de inflamabile), sau

- substanțe și preparate care se pot încălzi până la aprinderea în contact cu aerul la temperatura ambiantă, fără aport de energie, sau

- substanțe și preparate în stare solidă care se pot aprinde cu ușurință după un contact scurt cu o sursă de aprindere și care continuă să ardă sau să se consume și după îndepărtarea sursei de aprindere sau

- substanțe și preparate gazoase care se inflamează în aer la presiune normală, sau

- substanțe și preparate care, în contact cu apa sau cu aerul umed, produc gaze foarte inflamabile în cantități periculoase.

H 3-B "Inflamabile": substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere egal sau mai mare de 21°C și mai mic sau egal cu 55°C.

H 4 "Iritante": substanțele și preparatele necorozive care, prin contact imediat, prelungit sau repetat cu pielea sau cu mucoasa, pot provoca inflamații.

H 5 "Nocive": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot constitui riscuri limitate pentru sănătate.

H 6 "Toxice": substanțe și preparate (inclusiv substanțe și preparate foarte toxice) care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce vătămări serioase, acute sau cronice pentru sănătate și pot fi chiar letale.

H 7 "Cancerigene": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce cancerul sau creșterea incidenței lui.

H 8 "Corozive": substanțe și preparate care pot distruge țesuturile vii la contactul cu acestea.

H 9 "Infecțioase": substanțe și preparate cu conținut de microorganisme viabile sau toxine ale acestora care sunt cunoscute ca producând boli la om sau la alte organisme vii.

H 10 "Toxice pentru reproducere": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce malformații congenitale neereditare sau creșterea incidenței acestora.

H 11 "Mutagene": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce defecte genetice ereditare sau creșterea incidenței acestora.

H 12 Deșeuri care emit gaze toxice sau foarte toxice în contact cu apa, aerul sau un acid.

H 13 "Sensibilizante" substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau pătrund prin piele, pot cauza o reacție de hipersensibilizare astfel încât expunerea ulterioară la substanța sau preparatul respectiv poate produce efecte nefaste caracteristice.

H 14 "Ecotoxice": deșeuri care prezintă sau pot prezenta riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

H 15 Deșeuri capabile prin orice mijloace, după eliminare, să producă altă substanță de exemplu, levigat, care posedă oricare din caracteristicile prezentate mai sus.

Observații

1. Atribuirea caracteristicilor de pericol "toxic" (și "foarte toxic"), "nociv", "coroziv", "iritant", "cancerigen", "toxic pentru reproducere", "mutagen" și "ecotoxic" se bazează pe criteriile formulate în anexa VI la Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase.

2. Atunci când este cazul, se aplică valorile limită enumerate în anexele II și III din Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase.

Metode de testare

Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în anexa V la Directiva 67/548/CEE și în alte note relevante CEN.

Anexa nr. 4 la Legea privind deșeurile

Exemple de măsuri de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolul 37

Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor.
2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării.
3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale până la nivel național.

Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

4. Promovarea eco-design-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață).
5. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie.
6. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeurii în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei directive și al Directivei 96/61/CE.
7. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeurii la instalațiile care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeurii.
8. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.
9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor, sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeurii.
10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001.

Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

11. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit.
12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori.
13. Promovarea de eco-etichete certificate.
14. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului.
15. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004.
16. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.

Categoriile de baterii și acumulatori

- a) baterii și acumulatori care conțin substanțe periculoase:
1. baterii și acumulatori care conțin peste 0,0005% mercur din masă, comercializate pe piață;
 2. baterii și acumulatori care conțin:
 - peste 25 mg mercur / celulă, exceptând bateriilor alcaline cu mangan;
 - peste 0,025% cadmiu din masă;
 - peste 0,4% plumb din masă;
 3. baterii alcaline cu mangan, care conțin peste 0,025% mercur din masă;
- b) acumulatori - surse de energie electrică - sunt alcătuite din una sau mai multe celule primare reîncărcabile, energia electrică obținându-se prin transformarea directă a energiei chimice.
- Tipuri de acumulatori:
- acumulatori litiu
 - acumulatori nichel-metal hidrură
 - acumulatori nichel-cadmiu
 - acumulatori cu plumb
 - acumulatori tip pastilă;
- c) baterii - surse de energie electrică - sunt alcătuite din una sau mai multe celule primare nereîncărcabile, energia electrică obținându-se prin transformarea directă a energiei chimice.
- Tipuri de baterii:
- baterii zinc-carbon
 - baterii alcaline cu mangan
 - baterii zinc
 - baterii litiu-dioxid de mangan
 - baterii tip pastilă;
- d) baterii sau acumulatori pentru autovehicule - baterii sau acumulatori care se folosesc la autovehicule pentru pornire, aprindere și iluminare;
- e) baterii sau acumulatori uzați - baterii sau acumulatori care au devenit impropriei folosirii pentru care au fost inițial destinați.

Lista substanțelor privind stocurile de poluanți organici persistenti

Partea A. Substanțe incluse în Convenția de la Stocholm și în Protocolul privind poluanții organici persistenti la Convenția asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi

Substanță	Nr. CAS	Nr. EC	Derogări specifice privind utilizarea ca intermediar sau alte specificații
Aldrin	309-00-	206-	-
Clordan	57-74-9	200-	-
Dieldrin	60-57-1	200-	-
Endrin	72-20-8	200-	-
Heptaclor	76-44-8	200-	-
Hexaclorbenzen	118-74-	200-	-
Mirex	2385-	219-	-
Toxafen	8001-	232-	-
Bifenili policlorurați (BPC)	1336-36-3 Și altele others	215-648-1 Și altele others	Fără a prejudicia Regulamentul privind BPC, se permite utilizarea articolelor deja în uz la data intrării în vigoare a prezentului Regulament.
DDT (1,1,1-triclor-2,2-bis(4-	50-29-3	200-024-3	-

Partea B. Substanțele enumerate doar în Protocolul privind poluanții organici persistenți la Convenția asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi

Substanță	Nr. CAS	Nr. EC
Clordecon	143-50-0	205-601-3
Hexabromobi	36355-01-8	252-994-2
HCH, inclusiv lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2

**Anexa nr. 7
la Legea privind deșeurile**

Materii prime secundare admise la import

Poziția tarifară	Denumirea mărfii
	Maculatura
4707	Hârtie sau carton reciclabile (deșeuri și maculatură)
4707 10 000	Hârtii sau carton kraft nealbite sau hârtie sau cartoane ondulate
4707 20 000	Alte hârtii sau cartoane, obținute în principal din paste chimice albite, necolorate în masă
4707 30	Hârtii sau cartoane, obținute în principal din pastă mecanică (de exemplu, ziare, periodice și imprimate similare)
4707 30 100	Obținută din numere vechi de ziare sau nevândute, din reviste, anuare, cărți de telefon, broșuri și imprimate publicitare

	Alte categorii
4707 90	Altele, inclusiv deșeuri și maculatură netriată
4707 90 100	Netriate (și anume deșeuri de producție și menajere de diverse sortimente de carton, de hârtie albă și colorată)
4707 90 900	Triate (și anume bucșe de hîrtii)
7001 00	Cioburi și alte deșeuri și resturi din sticlă; sticlă în masă
7001 00 100	Cioburi și alte deșeuri și resturi din sticlă (ce nu conțin substanțe periculoase)